

✻ DE STER. ✻

Half-Maandelijksch Tijdschrift van de Heiligen
der laatste Dagen.

(OPGERICHT IN 1896.)

Het dwaze der wereld heeft God uitverkoren, opdat Hij de wijzen beschamen zou; en het zwakke der wereld heeft God uitverkoren, opdat Hij het sterke zou beschamen; en het onedele der wereld en het verachte heeft God uitverkoren, en hetgeen niets is, opdat Hij hetgeen iets is, te niet zou maken; opdat geen vleesch zou roemen voor Hem.

I COR. 1 : 27-29.

No. 23.

1 December 1910.

15de Jaargang.

AANTEEKINGEN VAN Ds. F. G. PETERSEN 1).

Om het debat, dat anders te gerekt wordt bij dit ééne punt, waar er nog vele andere punten zijn die besproken moeten worden, zooveel mogelijk te bekorten, slechts enkele opmerkingen. Tot gemak der lezers plaatsen wij cijfers in 't stuk v/d. heer de Brij en in deze aantekening.

1. Indien mijn opponent onder „de waarheid” verstaat de Mormoonsche leer, dan vergist hij zich zeer, ja gansch zeer! Ik zou zeggen: nooit ben ik verder van de leer der Mormonen verwijderd geweest dan nu, waar ik juist door nadere kennismaking gruw van dingen, hier den volke verkondigd. In schijn (die bedriegt) christelijk, in werkelijkheid zoo onchristelijk, neen dat is te zwak gezegd, *zoo anti-christelijk mogelijk*.

2. Als er in den Mormoonschen Catechismus *gevraagd* wordt: vr. 1. *Is er meer dan één God?* en geantwoord: *Ja, er zijn vele*, dan is het duidelijk: hier worden die *vele* gesteld op ééne lijn met dien Éénen. Op ééne lijn, dat is éénswezens. Gelijk Hij God is, zoo zijn zij het, alleen maar Hij is en blijft dan hun meerdere.

1) Deze aantekeningen werden door Ds. P. als antwoord geplaatst op ons artikel dat in „De Ster” van 1 October, bladz. 297, verscheen. Alhoewel onze plaatsruimte beperkt is, zoo geven wij de aantekeningen in hun geheel, daar onze lezers dan zelf een beter oordeel kunnen vellen over de argumenten door Ds. P. gebruikt. Wij raden aan het artikel eerst te lezen, dan de aantekeningen van Ds. P. en daarna onze aantekeningen op die van Ds. P. gemaakt, welke ook in dit nummer zijn opgenomen, zoodat men een goed overzicht over de geheele zaak kan hebben.

staat bovenaan in de rij van Goden. Doch zij met Hem op ééne lijn. Dat dit de zin en bedoeling is, blijkt ook uit vr. en antw. 2.

Moeten wij meer dan één God aanbidden? Antw.: *Neen er is voor ons maar één God, de Vader van het menschdom en de Schepper der aarde.* Als het niet de besliste bedoeling was der Mormonen om „die vele goden” met den „éénen God” op eene lijn te stellen, als eens-wezens aan te nemen, dan moest het antw. op vr. 2 heel anders luiden. Ook is het: „voor ons (is) er maar één God”, hier 't bewijs dat wij hun bedoeling goed gevat en juist verklaard hebben. Ook heeft onze opponent zelf letterlijk geschreven (zie no. 37, 5e kol. midden in): „Maar is het geen belediging voor den Almachtige, in een lofzang met de afgoden op *één lijn gesteld* te worden?” Hier ligt 't duidelijk in: mijn opponent stelt „die goden” waarvan sprake is in Ex. 15 : 11, *op ééne lijn met God*, dat is: eenswezens en dat is *hier* de kwestie van het geding. Die leer is on-, neen, anti-bijbelsch, tast de Eere Gods aan, die leer doet de Mormonen buiten het Christelijk erf plaatsen.

Zij noemen ons „gentiles,” heidenen; maar wij met de H. Schrift in de hand zeggen: het komt u niet toe den naam christen te dragen, waar gij zoo tegen het woord van dien Christus Gods ingaat.

De leugen van het Mormonisme is de leugen van 't Paradijs: Gen. 3 : 4-5: „Gij zult als God wezen.” Met die leugen heeft Satan den mensch verleid, daarom noemt Jezus hem: „een vader der leugen.” Joh. 8 : 44. Met een zelfde leugen trachten de Mormonen den mensch thans te verleiden. „Gij zult als God wezen!” *Want God is als wij!* (Sleutel der Godgel. stell. 42.) Waar de mensch niet kon opklimmen om Gode gelijk te worden, daar haalt men (in deze leer) God naar beneden, opdat zoo de gelijkheid, met bloot graadverschil, kome voor den mensch. Dat noem ik Gods eere aantasten!

Van „de goden” waarop de heer de B. wijst, lezen wij in Psalm 82 : 6 en 7. „Ik heb wel gezegd: gij zijt Goden; en gij zijt allen kinderen des Allerhoogsten. Nochtans zult gij sterven als een mensch; en als een van de vorsten zult gij vallen!”

Waarlijk, er is geen leer van God, die verder van de Waarheid uit God afwijkt dan deze Mormoonsche. Wij kunnen ook hier wel toepassen, wat de Mormonen-ouderling C. W. Penrose zei in een preek in den Tabernakel (News Jan. 16 '98): „het Mormonisme is niet gegrond (not founded) op den bijbel.”

Dat was een leelijke bekentenis van ouderling C. W. Penrose. De Mormonen trachten wel met „mooie woorden” en erg „vroom-schijnende” zinnen den indruk te geven: wij wijken van de

bijbelsche leer aangaande God niet af, doch ieder die hunne geschriften bestudeerd heeft en nog bestudeert, zegt zonder aarzeling: de leer der Mormonen aangaande God is beslist in tegenstelling met wat de bijbel van God ons heeft geopenbaard!

3. De woorden van Brigh. Young zijn hier zoo duidelijk dat zij niet misverstaan kunnen worden. Hij zegt (J. o. D. I 50). *Hij (Adam) is onze Vader en onze God, de eenige God met wien wij te doen hebben.* Daaruit te lezen zooals mijnh. de Br. doen wil (zie no. 37) dat Br. Y hiermee niets anders wilde zeggen dan dat Adam „het hoofd van het menschelijk geslachts is” — dat is werkelijk sterk!

Duidelijk toch zegt Br. Y.: Hij (Adam) is *de eenige God met wien wij te doen hebben.* Wat wilt ge nog meer?

4. Volstrekt geen abuis, gelijk bestudeering van de „Key tot theology” van Parley Pratt elk zal blijken.

5. Deze vergissing is minder groot dan mijn opponent ze wel voorstelt. Ik heb gevraagd: zeker Apostel? Mijn opponent geeft ten antwoord; *neen!* Goed nu weten wij het! En ik wil hem op zijn woord gelooven, ditmaal. waarom ook niet? Maar ik heb gezegd, dat hij hoofd was der Mormoonsche zending voor Nederland! En dat is hij ook niet. Dus toch eene vergissing? Ik feliciteer mij zelve werkelijk, dat de heer de Br. zoo'n erg kleine en werkelijk onbeduidende vergissing hier zoo opblaast. Dat bewijst dat hij zelf toegeeft; overigens toch geen vergissing of abuis! Ik heb dus over 't geheel het wèl bij 't rechte eind gehad, behalve dan dit en dat eerste (wat *geen* abuis is.) En ook hier bestond voor mij reden tot die meening.

De zendeling hier in Veendam vertelde, dat *hij* niet schrijven mocht in de courant, en dus niet op mijn stuk kon antwoorden. Dat mocht alleen van uit het Hoofdkantoor gebeuren. Zij (de gewone zendingen) zonden de couranten op naar dat kantoor, en vandaar kwamen dan de stukken voor „plaatsing in couranten”.

Het papier, waarop mijnheer de Br. zijn stukken schrijft, draagt telkens tot „hoofd”: *Hoofdkantoor der Nederlandsch-Belgische zending van de Heiligen der Laatste Dagen.* Nu kan het zijn, dat de heer de Br. alleen maar aan dat Hoofdkantoor *als schrijver* verbonden is. Hij is ook, naar ik meen, redacteur van *De Ster*, het Morm. half-maandelijksch tijdschrift voor Nederland en België.

In elk geval is hij *meer* dan „gewoon” zendeling, want hij *mag* schrijven; hij wordt er, als alleen bekwaam voor, mee belast voor geheel Nederland en België. Hij is dus *de* man van wie de Mormonen-kerk zelf verklaart: alleszins bekwaam en volledig toegerust tot verdediging van het Mormonisme!

Nu, *dat* is hier maar de zaak: ik heb het te doen met een

man, die volkomen voor zijn taak is berekend. Niet „een gewoon zendeling,” maar een geharnast strijder en verdediger van de Mormoonsche leer.

De vergissing(?) die ik maakte is dus zóó miniem, dat ik ze gerust kan laten staan. Het ging er maar om, of wij den schrijver als „wel op de hoogte” mochten beschouwen. En dat blijkt nog altijd wel zoo te zijn. De stukken komen ook uit het Hoofdkantoor.

6. Onder verwijzing naar 3, waar ik over het gezegde van Br. Y. sprak, heb ik hier weinig op te merken. Als ik hier lees wat mijn opponent schrijft, dan zou ik haast geneigd worden deze uitspraak te onderschrijven, die ik ergens van de Mormonen-leer las: die leer is een mixtum (mengelmoes). Zij weten schijnbaar zelf niet *wat* zij eigenlijk leeren. Van alles en nog wat door elkaar heen gemengd. Adam is onze Vader en onze God, de eenige God met wien wij te doen hebben! heet het eenerzijds, en anderzijds: Adam is niet de Eeuwige God, en de God der Goden. Dus: de eenige God, met wien wij te doen hebben, is *niet* de Eeuwige God! En toch is Hij de eenige met wien wij te doen hebben! volgens Br. Y.

Voeg hier nu eens bij wat Br. Y. ook nog zegt: J. v. D. 1.50: „Toen onze Vader Adam in den hof van Eden kwam, kwam hij met zijn hemelsch lichaam (Celessial body) en bracht Eva een van zijn vrouwen met zich.” En ook wat Jos. Smith zei (Comp. 287): „Daar is geen ander God in den hemel dan die God, die heeft vleesch en been!”

Dus is geen andere God in den hemel dan deze, en toch is Hij *niet* de Eeuwige God; wel is de eenige God met wien wij het alleen te doen hebben, een God van vleesch en bloed, die met Eva, één van zijne vrouwen in Eden kwam! En zulk een leer zou nog met de Heilige Schrift overeen zijn te brengen!? Hoe is het mogelijk dat iemand met gezond verstand dit nog *denken* durft!

7. Dus, omdat Christus mensch *geworden* is, daaruit wil mijn opponent bewijzen(?) dat God ook mensch is?! Ik zou zeggen: juist het omgekeerde valt hier te concludeeren: Christus is mensch *geworden*, hij *was* het dus *niet*! Dan toch had hij het niet behoeven te *worden*. Dus volgt: *God is het niet*! Dat volgt zoo logisch mogelijk uit hetgeen mijn opponent zelf hier poneert. Het beroep op art. 16 der Geloofsbelijdenis gaat heelemaal niet op, want daar is sprake van Christus na zijn menschwording!

8. Wat is dat nu voor redeneering?! Ik weet zeker dat onze lezers, voor zoover zij met de Mormonen-leer niet genoeg bekend zijn, hier niets van begrijpen.

Daarom deze korte toelichting. Volgens de Mormonen is de

val des menschen in 't Paradijs een groot geluk voor ons menschen want . . . *indien Adam en Eva niet gevallen waren, zij zouden geen sterfelijke nakomelingschap gehad hebben en Adam kon met Eva niet vereenigd zijn geworden na den val, zooals de H. had beloofd.* (Catech. vr. 13.)

Parel van gr. Waarde pag. 10: „Door den val van Adam zijn wij geschapen.” — Boek v.^o Mormon II Nepki II : 23—25. „En zij zouden geene kinderen gehad hebben; waardoor zij in eenen onschuldigen staat zouden gebleven zijn, hebbende geene vreugde, want zij kenden geen ellende; doende geen goed, want zij kenden geene zonde.

Maar ziet, alle dingen zijn geschied door de wijsheid van Hem, die alle dingen weet. Adam viel, opdat de menschen mochten zijn, en de menschen zijn, opdat zij vreugde mogen hebben.” —

Gatechismus vraag 14: „Waren Adam en Eva bedroefd of verheugd over de overtreding van dat gebod en met de verkregen kennis van het goed en kwaad? Ant.: Zij waren verblijd en loofden God.”

Parel van groote waarde, pag. 12: „En op dien dag zegende Adam God, en was daarover zoo vervuld, dat hij over alle geslachten der aarde begon te profeteeren, zeggende: Gezegend zij de naam van God vanwege mijne overtreding, want reeds in dit leven zal ik vreugde hebben en in mijn vleesch God weder zien. En Eva zijne vrouw, deze dingen hoorende, was ook verblijd, zeggende: *Hadden wij niet overtreden, dan hadden wij nimmer zaad gehad.*”

Opzettelijk geef ik hier eenigszins breede aanhaling uit hun eigen geschriften; men kent nu de leer der Mormonen ook op dit punt. En nu leze men even met aandacht wat de heer de Br. schrijft: „Onsterfelijke goden brengen geen sterfelijke schepselen voort,” enz.

De heer de Br. beweert hier dus maar zoo, zonder bewijs, dat voor den val Adam en Eva den mensch niet hadden kunnen voortbrengen door teling! Dat is toch kras, zooiets te beweren zonder *eenig* bewijs.

Want als dat bewijs moet zijn, wat wij lezen in Gen. 1 : 27 en 28, dan weet ik niet wat ik van zoo'n bewering zeggen zal. Zeker, dat gebod gaf God, en 't was te volbrengen ook. 't Zou volbracht zijn ook, al ware er ook niet gezondigd. Waarom niet? De zonde-val werd volstrekt niet noodzakelijk om dit gebod te vervullen! Als dat zoo ware, dan zou het hoogst onrechtvaardig zijn, den mensch voor den zonden-val te straffen met den dood.

Derhalve, heel deze redeneering is in elk opzicht ongemoti-

veerd. En evenmin kan er, op welke manier ook, uit afgeleid worden, dat er bij God „van teling” sprake kan of mag zijn. Men voelt, dat wil de heer de Br. hier beweren, en dat is juist een gruwel in onze oogen.

9. Dat Adam hoofd van het menschelijk geslacht is, wie spreekt dat tegen? Dat hij van God heerschappij ontving op aarde, werd nooit onzerzijds ontkend. Maar daarom is hij nog niet: *onze God! de eenige God met wien wij het te doen hebben!*

Dat zij verre: Adam was mensch, een sterfelijk mensch. Hij *kon* sterven. ook vóór den val, al zou hij ook, ware hij *niet* gevallen, ook *niet* gestorven zijn.

Want de bedreiging luidt: Ten dage als gij daarvan eet, zult gij den dood sterven. Gen. 2 : 17.

10. Ook deze redeneering is uiterst zwak, ja beslist onhoudbaar. Toegegeven wordt: als het ware apostelen zijn, dan is hun woord bindend.

Dus, een woord van iemand, als apostel bij de Mormonen erkend, is dan toch bindend voor de Mormonen? Wij mogen derhalve op uitspraken van zulke menschen ons beroepen en zeggen: dat is de leer der Mormonen!

Wat nu mijn opponent hier verder aanhaalt, heel deze redeneering ligt feitelijk buiten ons geding.

Als in de H. Schrift ergens een uitspraak gedaan wordt, die niet voor ons menschen bindend bedoeld wordt, dan wordt dat er òf uitdrukkelijk bij gezegd (zie I Cor. 7 : 25) òf uit verband en samenhang valt dit duidelijk op te maken. Maar zoo is het bij de uitspraken der Mormonen-Apostelen, waarop wij ons beriepen, niet. Die werden daar geheel gegeven *ex cathedra*, en als in vollen ernst. Zoo bedoelden zij het, zóó wilden zij dat het zou worden geloofd en aangenomen. Daarom zijn hunne uitlatingen, door der Mormonen geloof in de apostelen, als officieele leer te nemen.

11. Ik ben werkelijk blij, nu ik de droeve resultaten van „de profetie en openbaring” bij de Mormonen wat van naderbij leer kennen, en ik dank mijn God dat Hij ons genadig bewaarde voor die misleiding, om nog aan te nemen: „profetie en openbaring”; want daardoor zijn wij tenminste niet zoo blootgesteld aan die grenzelooze verwarring en dwaling zonder eind, als bij de Mormonen opgemerkt wordt.

VERSLAG DER AMSTERDAMSCHER CONFERENTIE.

Op Zondag 20 November werd de halfjaarlijksche Amsterdamsche Conferentie gehouden. De eerste vergadering begon te 10 uur en werd gehouden in het gewone vergaderlokaal. Nadat Conferentie-President J. H. F. Volker eenige woorden van welkom gesproken had, sprak Conferentie-President D. H. Cannon naar aanleiding van de vragen: vanwaar zijn wij gekomen, waarom zijn wij hier en waarheen gaan wij als wij sterven. Daarna sprak ouderling P. 't Hart over de herstelling van het Evangelie door middel van eenen engel. Ouderling R. Adams besprak het voortbestaan van den mensch. Daarna toonde ouderling G. M. Farrer dat er in deze dagen apostelen en profeten noodig zijn. Tot slot sprak ouderling J. H. Gwilliams over de vervolging van de Heiligen en het lijden des Heeren.

Des namiddags te 2 uur werd de tweede vergadering in het zelfde lokaal gehouden. Nadat het avondmaal bediend was door ouderlingen D. C. Lyon en J. B. Knight, bijgestaan door de ouderlingen O. T. Parker, C. Jones, G. H. Voogd en H. A. Willis, sprak Conferentie-President J. J. Millard over de noodzakelijkheid van apostelen en profeten en in verband daarmede sprak hij over het werk door Joseph Smith verricht. Ouderling G. B. Alexander sprak daarna over bekeering. Een solo werd toen gezongen door ouderling A. van Duuren. De autoriteiten der Kerk en Zending werden toen door Conferentie-President J. H. F. Volker ter ondersteuning voorgesteld en met algemeene stemmen erkend. Ook werd een verslag der werkzaamheden gegeven. Ouderling T. Korthals sprak daarna over erfzonde en den kinderdoop. Ouderling E. A. Heninger besprak de roeping der zendingen door openbaring. Tot slot sprak Conferentie-President P. Badger over het werk voor de dooden.

De avondvergadering werd gehouden in het lokaal Odeön en begon te 7 uur. De eerste spreker was ouderling B. Tiemersma die over de eerste beginselen van het Evangelie sprak. Hij toonde aan dat die zelfde beginselen ook nu noodig zijn tot zaligheid. Een koor van 16 zendingen zong toen een lied. Daarna sprak ouderling W. J. De Brij naar aanleiding van I Cor. 1 : 18—25. In verband daarmede sprak hij over de leeringen van de Heiligen der Laatste Dagen. Tot slot sprak Zendings-President B. G. Thatcher over de Goddelijke zending van Jezus Christus, over Zijn lijden en sterven voor de menschen en vermaande de aanwezigen tot het dienen van God en om zoo te leven dat God er door verheerlijkt zal worden.

Het koor der Amsterdamsche vertakking luisterde met schoon gezang de vergaderingen op.

Alle vergaderingen werden zeer goed bezocht, het lokaal Odeon was des avonds overvol, met groote aandacht werd geluisterd en vele geschriften werden uitgereikt.

Op Maandag 21 November, des voormiddags, werd er eene vergadering voor de zendelingen gehouden. Er werd verslag der werkzaamheden gegeven en verder verschillende mededeelingen gedaan op het zendingswerk betrekking hebbende. Door President B. G. Thatcher werden ten slotte nuttige wenken en raadgevingen gegeven.

JAMES M. GRANT, *Secr.*

CORRESPONDENTIE.

Ouderling Joseph S. Bennion schrijft ons, dat hij zich geestelijk en lichamelijk in zeer goeden welstand bevindt. Lichamelijk is hij weder volkomen gezond geworden en de getuigenis van het Evangelie is steeds brandende in hem. Dikwijls denkt hij nog aan de gezegende dagen in Nederland als zending beleefd en hoopt dat het werk des Heeren in dit land met snelle schreden zal voorwaarts gaan.

Hij zendt zijne hartelijke groeten aan alle zendelingen, leden der Kerk en vrienden.

AANGEKOMEN.

Op 23 Nov. 1910. — Ouderling Joseph Albert Orton uit Ogden City, Utah. Hem is de Rotterdamsche Conferentie als arbeidsveld aangewezen.

Die driest beweert, is niet geleerd,
Die graag verkettert, niet bekeerd,
Die alles aandurft, niet beproefd,
Die groot misbaar maakt, niet bedroefd,
Die luide klaagt, heeft weinig pijn,
Die minst is, wil de meeste zijn.

BEETS.

Hen, die de sabel moeten trekken,
Om zich perfors te doen verstaan,
Ziet menig mensch met eerbied aan.
Maar overtuigingen te wekken,
Door neus en ooren af te slaan,
Zou dat juist wel zoo heel goed gaan?

BEETS.

DE STER.

Nederlandsch Orgaan van de Heiligen der laatste Dagen.

Redactie:

B. G. THATCHER.

Assistent:

W. M. J. DE BRIJ

ONGESTADIGHEID.

Een dubbelhartig man is ongestadig in al zijne wegen.

JAK. 1 : 8.

Het is treurig met de menschen gesteld die ongestadig zijn. Het is niet alleen dat anderen op zoodanige personen niet kunnen vertrouwen, maar ongestadige menschen maken zelf geen vorderingen. Gelijk de wind de baren der zee naar alle richtingen heen drijft, zoo wordt de ongestadige mensch vaak naar alle richtingen voortgedreven, zoowel op godsdienstig als op maatschappelijk gebied. En zoo als de ongestadigheid van de baren der zee van veel invloed is op alles wat van hen afhankelijk is, zoo is ook de ongestadigheid der menschen van veel invloed, en gewoonlijk tot nadeel, op hen die van de ongestadigen afhankelijk zijn, of met hen in aanraking komen.

Met betrekking tot de eeuwige dingen zou een ieder mensch vast en besloten, gestadig en onbeweeglijk moeten zijn, want dan eerst is er mogelijkheid tot vooruitgang. Als men ergens heen wil en zeker is de juiste weg te zijn ingeslagen, dan is er kans het einddoel te bereiken; maar als men eerst een eindje loopt, dan weer terugkeert of eenen anderen weg inslaat en steeds in onzekerheid verkeert of men wel op den rechten weg is, dan is er weinig kans tot het einddoel te geraken.

Zoals de geringste wind van invloed is op de wateren, zoo worden vele menschen door kleinigheden van het juiste pad geworpen. Arm mensch, dat vandaag getuigenis geeft der waarheid en als onbeweeglijk is, maar morgen als misschien ziekte, werkeloosheid, of soms heel geringe dingen, zich vertoonen, alles weder terneder werpen, de beker verachten waaruit zij den vorigen dag hebben gedronken en alles, dat volgens hunne gedachten verkeerd is, aan God of het Evangelie wijten. Wat kan een zoodanig persoon verwachten?

Wanneer wij krachtiger en sterker willen worden in het Evangelie, zegeningen van God verlangen en in het hiernamaals met macht en heerlijkheid gekroond wenschen te worden, dan moeten wij hier beginnen gestadig te zijn; en onverschillig wat ons deel ook is in het leven, steeds moeten wij dezelfde richting

uit, de richting naar omhoog, nader tot God. Het is waar dat de stormwind vele boomen ter aarde werpt, maar ook is zij oorzaak dat andere hunne wortelen vaster in de aarde hechten. Zoo is het ook met de stormen des levens, vele menschen gaan daardoor misschien ten gronde, maar zij die zich daardoor vaster klemmen aan de rots van het Evangelie, zullen steeds sterker en niet uit hunne plaats bewogen worden.

De mensch die op maatschappelijk gebied steeds aan zijne beginselen getrouw blijft, onverschillig of het door goed of kwaad gerucht heengaat, zal vertrouwd worden en zijn loon niet ontgaan. Zou het anders zijn op geestelijk gebied? Denk eens even na en vraag uzelf af, welk loon de Meester u straks zal geven en voor welk werk Hij u kan gebruiken, als gij nu bij iedere kleinigheid die zich voordoet, Zijne gelederen verlaat of zelfs tegen Hem ten strijde trekt? Beproevingen en moeilijkheden, storm en zonneshijn, alles geeft u gelegenheid om te doen zien wie en wat gij zijt en welke kern er in u is. Zooals het zilver en het goud steeds zuiverder uit den smeltkroes voortkomt en alleen hetgeen minder edel is door de hitte des vuurs vergaat, zoo zal de christen reiner en zuiverder uit den smeltkroes des levens te voorschijn komen en de Meester weet tevens, wat een zoodanig persoon kan doen.

De apostel Jakobus spreekt zeer schoon over de beproevingen des levens en waartoe die nuttig zijn en in welken toestand wij moeten verkeerden om iets van God te ontvangen. Zalig is de mensch die gestadig is in al zijne wegen. Het is waar dat de zwakheden van het vleesch groot zijn, maar door gehoorzaamheid aan het Evangelie en met de hulp en bijstand des Heiligen Geestes zal de mensch veel vermogen.

Lezer, zijt gij ongestadig in al uwe wegen? Meen dan niet dat gij iets van den Heere ontvangen kunt. Begeef u eerst op den juisten weg en ga dan voort naar het einddoel. Al loeien de stormen om u heen, verlaat het rechte pad niet.

IN ONS EIGEN ZENDINGSVELD.

Daar er zich verschillende zendelingen te Utrecht bevonden, werd er op Woensdag 23 November eene bijzondere vergadering aldaar gehouden. Als sprekers traden op ouderlingen A. Schurink, J. A. van Duuren, W. H. Allsop en B. Tiemersma. Verder werd door verschillende zendelingen de vergadering door gezang opgeluisterd. Er waren 25 vreemdelingen tegenwoordig en 30 boekjes werden verkocht.

ONS ANTWOORD AAN Ds. F. G. PETERSEN 1).

Ds. Petersen zal mij zeker wel vergunnen eenige aantekeningen te maken, daar hij hetzelfde gedaan heeft en ook zijn streven alleen schijnt te zijn de waarheid tot haar recht te doen komen, en dit kan alleen door van beide zijden het volle licht er op te doen vallen. Ik wil nog korter zijn dan Ds. Petersen en laat de gevolgtrekking aan de lezers over. Daar door mijn opponent cijfers bij zijne aantekeningen geplaatst zijn, zoo zal ik alleen naar de cijfers verwijzen en de lezers kunnen zelf de punten opzoeken, daar dit veel plaatsruimte zal besparen.

Zie „De Volkscourant” van 14 October, aantekening 1. Ja, wij verstaan werkelijk door „de waarheid” de leer van de Heiligen der laatste Dagen; want die leer is op grond van Gods Woord.

Aantekening 2. Over het eenswezens zijn der goden wil ik opmerken, dat de goden onderling juist zoo eenswezens zijn als vaders en zonen dit zijn. Het kan echter onder de menschen gebeuren, dat kinderen in zekere dingen hunne vader overtreffen, maar met betrekken tot God is dit nooit het geval. Daar is ook door mij uitvoerig over geschreven in het uummer van 14 Oct. Vaders en zonen behooren tot het zelfde geslacht. Zoo is ook de mensch van Gods geslacht, zooals wij lezen in Hand. 17 : 29 „Wij dan, zijnde Gods geslacht.” Daar Ds. P. zoo vaak uit de „Sleutel voor Godgeleerdheid” citeert, zoo wil ook ik, met betrekking tot dit onderwerp, een aanhaling daaruit doen. Wij lezen op bladz. 20 Nederl. uitgave: „Het kan dus met voldoende zekerheid gezegd worden, dat er in ondergeschikten zin, eene veelheid van Goden is, of liever van de zonen van God, doch er is een hoogste Hoofd, dat door de macht van Zijnen Geest overal, door al en in al Zijne zonen is.” Dit is dus anders als Ds. P. verklaart.

Ds. P. zegt: „De leugen van het Mormonisme is de leugen van het Paradijs: Gen. 3 : 4—5, „Gij zult als God wezen.” Ik wil opmerken, dat God toch geen leugen sprak toen Hij zeide: „Ziet, de mensch is geworden als onzer een, kennende het goed en het kwaad!” Gen. 3 : 22. Satan had dus niet gelogen in dit geval, want hij had gezegd: „Maar God weet, dat, ten dage als gij daarvan eet, zoo zullen uwe oogen geopend worden, en gij zult

1) Dit antwoord werd door ons geschreven op de aantekeningen van Ds. P. welke in dit nummer van „De Ster” zijn opgenomen. Daar de aantekeningen genummerd waren, zoo hebben ook wij cijfers bij deze aantekeningen geplaatst, zoodat onze lezers gemakkelijk de aantekeningen kunnen vergelijken. Aantekeningen 1—7 verschenen in „De Volkscourant” van 11 November; aantekeningen 8 en 9 in het nummer van 18 November.

als God wezen, kennende het goed en het kwaad." Gen. 3 : 5. Dit was dus niet de leugen van het Paradijs Ds. P., uw vlieger gaat hier niet op. De leugen vinden wij in Gen. 3 : 4, „Toen zeide de slang tot de vrouw: Gijlieden zult den dood niet sterven." Als gij wilt dat ik over dit punt duidelijker zal zijn, dan moet u dit maar zeggen.

Ook het verwijzen naar Psalm 82 : 6-7 is geen bewijs. Menschen in dezen staat zijn sterfelijk, maar toch van Gods geslacht; het sterfelijke is slechts het lichaam en ook dat wordt eenmaal onsterfelijk. Ook Jezus, alhoewel God, had een sterfelijk lichaam. Maar het sterfelijke zal onsterfelijkheid aandoen. Waar echter Jezus dit gezegde: „Gij zijt goden" aanhaalt om de verheven afkomst van den mensch te bewijzen, zoo moest dit voor een ieder, ook voor Ds. P. voldoende zijn. Maar ook hier is het weer, niet uit het verband rukken, maar de zaak in haar geheel beschouwen.

Aanteekening 3. Ds. P. schijnt dit gezegde van Brigham Young als een stopwoord te gebruiken, want herhaaldelijk wordt het door hem aangehaald. Als hij echter de verschillende preeken van Br. Y. en Joseph Smith met elkaar vergeleek, dan zou hij niet zoo op dit aambeeld blijven hameren. Hij neemt echter alleen deze uit het verband gerukte op zich zelf staande zin. Men kan juist zoo goed zeggen, er staat in den Bijbel: „Er is geen God", Psalm 14 : 1 en 53 : 2. Maar er staat nog wat bij: „De dwaas zegt in zijn hart", en nu wordt het duidelijk. Zoo kan men ook de leer van een Kerk niet volgens één enkel gezegde beoordeelen.

Aanteekening 5. De omhaal van woorden, door Ds. P. gebruikt toont duidelijk hoe zwaar het hem valt te erkennen als hij foutief in zijne beweringen is. Hij sleept er alles bij, om zijne beweringen maar goed te praten. Wij zullen er geen plaatsruimte meer aan verspillen, het toont echter hoe Ds. P. steeds gevolgtrekkingen maakt en daar door dwaalt. Een detective kon niet beter handelen, zelfs het papier waarop geschreven was diende als bewijs; wij zullen oppassen, dat de dienstbode of iemand anders geen papier van het „Hoofdkantoor" gebruikt, het zou hen anders mogelijk tot profetessen of apostelen verheffen in de oogen van sommigen.

Aanteekening 6. Het „mengelmoes" wordt er door Ds. P. van gemaakt, omdat hij steeds verkeerde gevolgtrekkingen maakt.

Aanteekening 7. De vraag is niet wanneer Christus mensch geworden is, maar wat Hij nu is; Hij is God, in de gedaante van een mensch, met vleesch en beenderen bekleed. In die vorm of gedaante zag Stefanus Hem en zullen wij, indien het ons vergund

wordt, Hem aanschouwen. Ds. P. komt hier waarlijk in het schuitje der Mormonen te varen, want hij zegt: „Christus is mensch *geworden*, Hij *was* het dus *niet*. Dan toch had Hij het niet behoeven te *worden*. Dus volgt: *God is het niet*.” Dit is de weg door alle zonen Gods te bewandelen, Ds. P. en wij leeren dat juist zoo: eerst een geest — doch geen vormeloos iets, maar in de gedaante van een mensch — dan een komen op aarde, uit de vrouw geboren, daardoor wordt de onsterfelijke geest met een lichaam bekleed; dan wordt door de dood geest en lichaam gescheiden, maar de opstanding der dooden hereenigt geest en lichaam tot een onsterfelijk geheel.

Ik wil Ds. P. en de lezers, hier wijzen op de woorden door hem gebruikt en door mij hier boven aangehaald. Volgens hem is Christus, voor zoo verre dit op zijn vorm, gedaante of lichaam betrekking heeft, veranderlijk. Dit is volkomen in overeenstemming met onze leer. Christus in het voorbestaan was als geest, doch niet vormeloos, bij den Vader; toen is Hij „*mensch geworden*”, volgens Ds. P. en ook wij zeggen dit, eene verandering dus. „Hij *was* het dus *niet*! Hier is dus sprake van Jezus — God — die iets wordt wat Hij eerst niet *was*. Dat God dus onveranderlijk is, heeft alleen op Zijne eigenschappen betrekking. Ds. P. zegt verder: „Het beroep op art. 16 (moet zeker 18 zijn) der Geloofsbelijdenis gaat heelemaal niet op, want daar is sprake van Christus na Zijne menschwording.” Hoe heb ik het nu, Ds. P.? Was deze Jezus dan niet tevens waarachtig God en waarachtig mensch? Zoo ja, dan is hier toch sprake van God in menschenlijken vorm en gedaante, volkomen mensch? Als Ds. voortaan over „God” spreekt of schrijft, moet hij wat duidelijker zijn en zeggen of hij God, den Vader, God, den Zoon, of God, den Heiligen Geest, bedoelt. Want volgens hem is God, de Vader, een {geest, een vormeloos, overal aanwezig en een onstoffelijk wezen; God, de Zoon, is God in den vorm van een mensch en als zoodanig begrensd; en God, de Heilige Geest, is een geest, een vormeloos, overal aanwezig, onstoffelijk(?) wezen. Verwart men hier niet de Vader met den Heiligen Geest? En toch zijn die Drie één in wezen. Het zelfde wezen stoffelijk, Christus als mensch en tevens onstoffelijk als God, de Vader. Zeer logisch.

Aanteekening 8. Daar deze aanteekening zeer groot is, zoo wil ik de aanhalingen slechts vermelden zooals ze in werkelijkheid zijn en dan zal men zien hoe Ds. P. dezelve heeft gegeven. Wat cursief gedrukt is, heeft Ds. P. weggelaten.

Vraag 13. Moest het dan geschieden, dat Adam van de verboden vrucht zou eten?

Antw. Ja, want had hij dit niet gedaan, *dan had hij hier geen*

onderscheid geleerd van goed en kwaad: zou geen sterfelijke nakomelingschap hebben gehad en kon met Eva niet vereenigd zijn geworden na den val, zooals de Heere beloofd had.

Wij zien, dat Ds. P. er iets uitgelaten heeft, en volgens God, Gen. 3 : 22, werden zij door den val in dit opzicht aan God gelijk, dus een verhooging. Verder staat er hier alleen van Adam geschreven en vermeldt Ds. P. Adam en Eva, dit maakt de zaak geheel anders. Eva at eerst en gaf toen Adam, als hij aan het gebod van God gehoorzaam was gebleven en niet had overtreden, dan zou Eva alleen uitgeworpen en gestorven zijn en Adam alleen zijnde zou dus geen kinderen hebben kunnen krijgen, dat is dus heel wat anders in dit antwoord als Ds. P. zegt. Zie ook Gen. 3 en I Tim. 2 : 16. Het is werkelijk eigenaardig, dat onmiddellijk na den val de vrouw „eene moeder aller levenden” genoemd wordt. Gen. 3 : 20. Het schijnt dat de val dan toch met het nageslacht in verbinding staat. De Mormoonsche leer schijnt na een goed onderzoek nog zoo onbijbelsch niet te zijn.

Door mij is niet beweerd geworden „dat voor den val Adam en Eva den mensch niet hadden kunnen voortbrengen door teling”, zooals Ds. P. zegt, want ik voegde daar aan toe: „Zooals die na den val door teling is voortgebracht.” Verder voegde ik er aan toe: „Wij zien dus, dat het mogelijk is voor onsterfelijke wezens om te vermenigvuldigen, maar dit (die nakomelingen) zullen geen sterfelijke wezens kunnen zijn, want wij zien steeds dat ieder zaad vruchten naar zijnen aard voortbrengt.” Voorwaar, Ds. P. is handig in het verdraaien van gezegden door ons gedaan, wij zien dat steeds duidelijker. Adam en Eva konden ook voor den val vermenigvuldigd hebben — dit stemt Ds. P. ook toe — maar er zou verschil in kinderen te verwachten zijn, daar de val van veel beteekenis was.

Volgens de leer van de Heiligen der laatste Dagen zouden de wezens, door Adam en Eva voortgebracht voor den val, geen sterfelijke menschen, maar geesten geweest zijn; Adam en Eva verheugden zich omdat door hunnen val onsterfelijke geesten een lichaam op zich konden nemen en daardoor een proeftijd op deze wereld konden doorloopen. Wij willen gaarne het voorbestaan van de geesten der menschen bespreken, en er zijn vele bewijzen daarvoor in den Bijbel, maar daar dit een ander onderwerp is, zoo willen wij dit doen als Ds. P. dit verlangt.

Aanteekening 9. Ds. P. verklaart hier dat Adam voor den val een sterfelijk mensch was, wij vragen hem om bewijzen. Hij zegt: „Hij *kon* sterven, ook voor den val, al zou hij ook, ware hij *niet* gevallen, ook niet gestorven zijn.” Voorwaar, een zeer

wijsgeerige redeneering van Ds. P. Maar hij zegt toch, dat er zonder val geen dood zou zijn: „Al zou hij ook, ware hij *niet* gevallen, ook *niet* gestorven zijn.” De Bijbel zegt dat door de zonde de dood gekomen is en God had gezegd, dat Adam sterven zou ten dage als hij van den verboden boom zoude eten. De zaak is eenvoudig. Geen zonde, geen dood en waar geen dood is daar is onsterfelijkheid.

ONTSLAG EN BENOEMING.

Ouderling Romelijn Adams is eervol van zijne werkzaamheden in deze Zending ontslagen. Op 10 Mei 1908 kwam hij te Rotterdam aan en sedert dien tijd is hij in de Rotterdamsche, Arnhemsche en Groningsche Conferentie werkzaam geweest.

Ouderling John J. Millard is eervol van zijne werkzaamheden in deze Zending ontslagen. Op 10 Mei 1908 arriveerde hij te Rotterdam en sedert dien tijd heeft hij in de Amsterdamsche, Groningsche en Rotterdamsche Conferentie gearbeid. Op 4 April 1910 werd hij als President der Rotterdamsche Conferentie aangesteld en heeft als zoodanig tot zijn ontslag gearbeid.

Ouderling Frederick Orson Acord is eervol van zijne werkzaamheden in deze Zending ontslagen. Op 10 Mei 1908 kwam hij te Rotterdam aan en is sedert dien tijd in de Luiksche Conferentie werkzaam geweest.

Ouderling I. Quince Rice is eervol van zijne werkzaamheden in deze Zending ontslagen. Op 10 Mei 1908 arriveerde hij te Rotterdam en heeft sedert dien tijd in de Luiksche Conferentie gearbeid.

Ouderling George M. Farrer is als President der Rotterdamsche Conferentie aangesteld.

VERPLAATST.

Ouderling Ray Van Wagoner is verplaatst van de Groningsche naar de Rotterdamsche Conferentie.

Ouderling Wm. F. Thompson is verplaatst van de Arnhemsche naar de Groningsche Conferentie.

Ouderling Leon Claude Wheeler is verplaatst van de Groningsche naar de Arnhemsche Conferentie.

Ouderling Joseph B. Knight is verplaatst van de Groningsche naar de Arnhemsche Conferentie.

UTAHNIEUWS.

Op 13 November herdacht Joseph F. Smith, President van de Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der laatste Dagen, zijn geboortedag. Hij was toen 72 jaren oud.

De Nederlanders in Salt Lake City woonachtig, herdachten dezen dag in één hunner wekelijksche samenkomsten. Voor die gelegenheid was er een mooi programma opgesteld, en het aantal aanwezigen was zeer groot. Toespraken en liederen wisselden elkaar af en men genoot een gezellige avond.

Een van de liederen, dien avond gezongen en voor dat doel vervaardigd, laten wij hier volgen.

ZEGENBEDE.

WIJZE: „*Heiland, geef een' avondzegen.*”

Hemelvader, hoor de bede,
Die ons hart tot U ontsluit:
Stort op Uwen grijzen dienstknecht
Uwen rijksten zegen uit.

Geef hem wijsheid uit den hoogen
Boven al Uw volk op aard,
Dat door hem steeds rein en zuiver
Uwen wil ons word' verklaard.

Wij erkennen, Heil'ge Vader,
Uw gezag in Uwen knecht;
Blijfve hij steeds onverwrikbaar
In de Waarheid en in 't Recht.

Mogen wij gedurig wand'len
Op den weg dien hij betreedt,
Steeds zijn woord ter harte nemen,
Eerend U in Uw' profet.

K.

OVERLEDEN.

MOOKHOEK. — Te Dordrecht is op 10 November overleden David Mookhoek. Hij werd te Dordrecht geboren op 28 Juni 1890, gedoopt op 30 Januari 1902 door L. Y. Rigby en bevestigd door J. van Daalen.

STEEN VAN DER. — Te Dordrecht is op 11 November overleden Jacobus Albertus van der Steen, zoon van J. A. van der Steen. Hij werd geboren op 25 October 1909.

INHOUD.

Aanteekeningen van Ds. F. G. Petersen	Blz. 353	In ons eigen Zendingsveld	Blz. 362
Verslag der Amsterdamsche Conferentie	„ 359	Ons antwoord aan Ds. F. G. Petersen	„ 363
Correspondentie	„ 360	Ontslag en Benoeming	„ 367
Aangekomen	„ 360	Verplaatst	„ 367
Ongestadigheid	„ 361	Utahnieuws	„ 368
		Overleden	„ 368

Uitgegeven door de NED.-BELG. ZENDING, Crooswijkschesingel 7 B, Rotterdam. — Verkrijgbaar in alle vertakkingen der Zending in Nederland en België.

Abonnementsprijs per jaar: Nederland f 1.80, België fr. 4.50. Buitenland f 2.50, Amerika \$ 1.00. — Per exemplaar 10 cent.